

Biomarkery RNA wskazują potencjalnych samobójców?

21 sierpnia 2013

Naukowcy ze Szkoły Medycyny Uniwersytetu Indiany zidentyfikowali biomarkery RNA, które mogą pomóc w zidentyfikowaniu osób zagrożonych samobójstwem.

Amerykanie zauważyli, że poziom biomarkerów we krwi był znacząco wyższy zarówno u pacjentów z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym z myślami samobójczymi, jak i u ludzi, którzy popełnili samobójstwo.

Dr Alexander B. Niculescu III podkreśla, że przeprowadzone badania po raz pierwszy pokazały, że można by stworzyć test wykrywający wczesne sygnały ostrzegawcze, że dana osoba znajduje się w grupie podwyższonego ryzyka impulsywnych prób samobójczych.

„Są ludzie, którzy zapytani, nie przyznają się do myśli samobójczych, a potem się zabijają. [...] Potrzebujemy lepszych metod identyfikowania, interweniowania i zapobiegania tym tragicznym przypadkom.”

Przez 3 lata zespół Niculescu śledził losy dużej grupy chorych z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym. Co 3-6 miesięcy przeprowadzano z nimi wywiady i pobierano próbki krwi. Szczególną uwagę zwracano na pacjentów, którzy wspominali o przejściu od braku do silnych myśli samobójczych. Okazało się, że stany niskiego i dużego zaabsorbowania myślami suicydalnymi różniły się pod względem ekspresji genów.

Dzięki metodzie CFG (Convergent Functional Genomics) zidentyfikowano najlepsze biomarkery i uszeregowano je pod względem ważności. Do grupy tej zaliczono m.in. marker SAT1.

By potwierdzić swoje wstępne spostrzeżenia, naukowcy z

Uniwersytetu Indiany nawiązali współpracę z lokalnym biurem koronera. Przeanalizowawszy próbki krwi samobójców, zauważyli, że niektóre wytypowane wcześniej markery i w tym przypadku były znacząco podwyższone.

W kolejnym etapie studium Amerykanie przeanalizowali wyniki dodatkowych 2 grup pacjentów. Okazało się, że wysokie stężenie biomarkerów korelowało z hospitalizacjami z przyczyn samobójczych, które miały miejsce zarówno przed, jak i po badaniu krwi. „To sugeruje, że markery są czymś więcej niż odzwierciedleniem aktualnego stanu wysokiego ryzyka i że można je uznać za markery cechy korelujące z długoterminowym ryzykiem.”

Dr Niculescu ujawnia, że pewnym ograniczeniem studium jest skład próby. Badano wyłącznie mężczyzn, a mogą istnieć różnice międzypłciowe. By rozwiązać wątpliwości, naukowiec planuje badania na kobietach i na osobach reprezentujących mniej impulsywny i bardziej zaplanowany podtyp samobójstwa.

Autor: Anna Błońska

Na podstawie: EurekaAlert!

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)